

ANTOLOGIA
LITERARĂ
DEBUT 2021

Coordonator:
Andi Dumitrache

București, 2021

Ilustrația: *Grațierea Bănică – Peisaj montan, ulei pe pânză,*
17 x 13 cm, 2020.

Coperta: *Andi Dumitrache*

Descrierea CIP a Bibliotecii Naționale a României
Antologia literară Debut 2021 / coord.: Andi Dumitrache. -
București :

Bifrost, 2021

ISBN 978-606-95077-4-2

I. Dumitrache, Andi (coord.)

821.135.1

© Toate drepturile sunt rezervate. Nicio parte din această lucrare nu poate fi reprodusă fără acordul scris al editurii sau al autorilor.

Copyright © 2021

Editura Bifrost

Str. Liviu Rebreanu nr.46-58, sector 3, București

e-mail: office@bifrost.ro

www.bifrost.ro

LISTA AUTORILOR

- Laura POPESCU / 13
Ștefan Cristian ȘANDRU / 16
Mihaela STANCU / 19
Andreea Bianca LUCA / 33
Raluca GANCIU / 55
Aurelian GÂLIE / 66
Raluca Ioana MAFTEI / 72
Claudia CĂLIN / 92
Iulia Iarina IORGA / 98
Ioana TUDOR / 101
Francesca Maria CHIROBOCEA / 109
Teodora COSTEA / 113
Olivia GRIGORAȘ / 119
Monica Mihaela GHEORGHE / 129
Delia ION / 137
Alina PINTEA / 145
Ioana PAHONȚU / 156
Nicoleta IGNAT / 161
Maria Simina TOFAN / 167
Nicolae DUMITRU / 170
Bianca Patricia DUMITRAȘCU / 177
Melania BLEJERU / 183
Dan Victor TOFAN / 187
Alexandru UNGURU / 193
Cecilia DRAGOMIR / 203
Maria RĂDUCĂ / 212

Editura Bifrost ține să mulțumească în mod deosebit doamnei Carmen Foça și domnului Adrian Costache, membri ai Uniunii Scriitorilor din România, pentru sprijinul acordat în realizarea acestei antologii.

De asemenea, mulțumește tuturor autorilor debutanți care, prin creațiile lor, au dat naștere acestei cărți.

DINTRE SUTE DE CATARGE*

Orice antologie cu debutanți este o mare provocare. Și asta pentru că dincolo de modul în care fiecare „antologator” își determină aleșii, dincolo de „metoda critică” folosită, mai mult sau mai puțin impresionistă, mai mult sau mai puțin „sistematică”, el își va pune direct sau indirect întrebări de bază privind existența literaturii. Se va întreba, poate din nou, „ce este poezia” (ce este **azi** poezia...), fără să mai caute cele peste trei sute de definiții date acesteia. Va descoperi însă, citind zecile de texte trimise de cei care-și vor numele într-o Antologie, că aproape toate ipostazele poeziei, așa cum le vedea cândva **Paul Valery**, sunt conținute în aceste creații...

Poetul „Cimitirului marin” mărturisea că obișnuia să citească de trei ori un text poetic. Mai întâi citesc, spunea poetul, pentru a descoperi dacă există o muzică a textului. Este și prima însușire care diferențiază versificația nudă de textul poetic. Evident că aici Valery nu se referea neapărat la muzica dată de mijloacele de versificație clasică, rimă, ritm, măsură, ci mai ales la acea muzică care însoțește la un moment dat un text, devenind, aproape fără să ne dăm seama, poezie. Apoi, citesc din nou, spunea același Valery, și caut imagini, rețin

imagini... Figuri de stil, cum ar fi spus Maiorescu, cel care, în „O cercetare critică...”, vorbea despre acele mijloace care trezesc în mintea noastră „imagini sensibile”. Era vorba de epitet și comparație în primul rând, figurile poeziei clasice. Între timp însă acestea au devenit cu totul insuficiente, înlocuite fiind de figurile substituției, metafora și metonimia, epitetul metaforic.

Revenind însă la P. Valery, acesta mărturisea că el realiza și a treia lectură, încercând să găsească ideile poetice, dacă acestea existau, „conținutul” poeziei am zice noi, al adevăratei poezii, cea capabilă de a „figura inexistentul”.

Antologia de față, inegală poate ca orice antologie, conține toate aceste ipostaze ale poeziei, de la poezia abia desprinsă de simpla versificație până la poezia care ar justifica, în bună măsură, nașterea acestui volum. E cazul unor nume precum **Laura Popescu** – cu un simț al poeziei, marcat de volute și promițătoare aborescențe poetice – al lui **Ștefan Cristian Șandru**, autorul unor versuri tensionate, chiar contorsionate am zice, care amintesc de distopii poetice, sau de **Delia Ion** cu texte marcate de o bogată frazare poetică, sau de altele, creatoare ale unui univers corporal, realizat uneori prin elipse sugestive. Dar pe lista de promisiuni s-ar mai putea

adăuga și alte nume precum: **Raluca Ganciu, Iulia Iarina Iorga, Teodora Costea** sau **Cecilia Dragomir** cu ale ei „pasteluri spiritualizate”.

La rându-i, proza scurtă aduce cu sine în antologie cel puțin două surprize, una fiind **Mihaela Stancu**, despre care ar trebui să mai auzim de acum înainte, cu o proză intitulată „*Poveste cu foarfeci*” – o distopie a fragilității – sau **Andreea Bianca Luca** cu două evocatoare „proze ale destinului”.

Sigur, sunt și alte texte și alte nume, în antologie, care justifică apariția și care ar mai putea fi amintite aici fără a ști neapărat dacă și ele fac parte din „mizele” pe care propunătorii acestei antologii le au în vedere. E vorba de **Alexandru Unguru** cu un text dramatic, interesant, în care autorul încearcă un teatru cu filiații absurde, în care înstrăinarea și lipsa de comunicare sunt mizele vizibile.

Alte texte (în proză!) se remarcă prin concentrare epică, caracteristica de fond a speciei scurte, prin prezența uneori a observației proaspete, a schiței de portret, sau a unor ipostaze umane, semnificative prin gesturi cu valoare simbolică. Mai toate povestirile au și acea coerență, acea motivare artistică despre care vorbea cu decenii în urmă Boris Tomașevski, evocând faptul că dacă la începutul povestirii cineva bate un

cui, atunci spre final cuiul acela trebuie să aibă o justificare... Nu neapărat în sensul că personajul trebuie să se... spânzure de el!...

Mai dificil de dat un „verdict” a fost probabil în cazul unor fragmente de roman a căror autoare este **Raluca Ioana Maftei**. Și asta fiindcă în cazul romanelor va fi întotdeauna o problemă dacă fragmentul selectat a avut sau nu darul de a purta o semnificație în sine, sau doar unul presupus din paginile, presupuse și ele, ale romanului. Dar stilistica elegantă, ușurința cu care fraza se desfășoară, muzical aproape, puterea de a crea situații de viață, naturalețea acestora, toate prezente în paginile trimise de Raluca Ioana Maftei au determinat antologatorii să selecteze acele fragmente de roman și să le propună pentru a fi cuprinse în volumul de față.

Așadar, o antologie cu debutanți este o provocare și un risc. Dar și o formă de generozitate. Și, cum spuneam, ea nu poate fi, prin forța lucrurilor, decât inegală, fiindcă există mereu riscul ca unele alegeri să fie discutabile. Dar mai ales există riscul ca unii dintre cei aleși să nu înțeleagă că greul de-abia acum începe... Căci a fi azi scriitor, în ciuda tuturor facilităților existente, nu e doar un demers personal pentru cei din jurul tău, prieteni, rude, eventual vecini, ci mai ales un

angajament de îmbogățire a lumii cu propriile re-reprezentări. Iar pentru asta trebuie temeinicie, răbdare, exigență cu tine însuși, lecturi numeroase și anevoioase... Spun asta, fiindcă mulți dintre cei care au trimis texte (cinci sau șase fiind cuprinși în antologie!) sunt încă elevi, cel mai tânăr dintre ei având doar 14 ani.

*Am folosit versul eminescian ca titlu al acestor însemnări, pentru că multe reviste literare au avut de-a lungul deceniilor tinereții mele rubrici de poșta redacției (tot mai rare azi!) intitulate: *Dintre sute de catarge*. Patetic sau nu, un număr de „corăbii” ale poeziei și prozei vor încerca să plutească pe mările... aglomerate ale creației.

Adrian Costache

Laura POPESCU

n. 22 februarie 2006
PLOIEȘTI

Ploaia

Nu pot să nu admir cât de frumoasă e ploaia privită de
dinăuntru

Plăcerea cu care o privim curățând fiecare părticică a
orizontului

Dar cum totul se scurge atunci când ploaia te atinge

Durerea care vine cu simplul gând că poate meritam să stăm în
ploaie

Poate avem nevoie și noi să fim curățați

Însă, în final, ploaia curăță și

Acele întrebări,

Fără a le oferi un răspuns

Acele sentimente,

Fără a le oferi alinare.